

In de spiegel kijken bij Bosrandclub

13-06-2008 08:56 | Reformatorisch Dagblad – door: Jacomijn Hoekman en Janita van Hoeven

Ze hoorden bij de eerste bezoekers en vormden samen het tweede koppel van de Bosrandclub, Arie en Ada Terlouw uit Veenendaal. Saillant detail: het was hún schuld dat de club kort na de start hotel De Bosrand in Ede werd uitgestuurd. Vandaag viert de club zijn 25-jarig bestaan.

Het is een warme zaterdagavond in de omgeving van Wekerom. Auto's vol jongeren zijn op weg naar de Bosrandclub. Het oproepje in het Reformatorisch Dagblad dat in 1982 aan de start van de club voorafging, sprak van „gezellige mensen die op regelmatige basis bij elkaar willen komen in hotel De Bosrand.” Gezelligheid zoeken ze allemaal, al kan het brede begrip “mensen” officieus worden vervangen door het specifiekere “singles”.

Ontmoetingsplaats voor de jongeren is de kerkzaal van zorginstelling 's Heeren Loo in de Gelderse plaats. Tussen rijen houten stoelen staan groepjes jongeren te kletsen. Anderen schenken een kopje koffie in bij een van de tafels aan de zijkant van de zaal. Om 20.00 uur haasten de circa 250 bezoekers zich om een plekje te bemachtigen. Veel oudere twintigers en dertigers bevolken de zaal. Het merendeel is vrouw, netjes gekleed.

Geroepen

„Het gaat er om hoe wij allen als christen in de wereld staan. Vanavond houdt de Heere ons een spiegel voor. Ik hoop dat jij en ik daar niet voor wegvlugten.” Spreker W. Visser houdt een lezing over het staan als christen in de maatschappij.

„Als christenen zijn we geroepen om de boodschap van het Evangelie door te geven en uit te stralen”, stelt Visser. „Wij dienen Zijn Naam te belijden in woord en daad. Durf jij een serieus gesprek aan te gaan met je familieleden, huisgenoten, collega's of burens? Heb je ooit wel eens een Bijbel gebracht bij een van hen?”

Het carillon slaat 9.00 uur; tijd voor pauze. De meeste bezoekers zoeken elkaar buiten op. Marita de Kooter (24) is met drie vriendinnen in een geanimeerd gesprek verwickeld. Een pak frisdrank heeft ze vastgeklemd onder haar arm. „Die heb ik gekocht voor 2,50 euro. Dat kan goedkoper, vind ik. Maar er staat tegenover dat de koffie, thee, koek en hapjes gratis zijn.”

Huwelijksmarkt

De Edese bezoekt sinds een jaar of drie regelmatig de Bosrandclub. In de suggestie dat deze avonden een huwelijksmarkt zouden zijn, kan Marita zich niet vinden. „Ik zal niet snel op een onbekende afstappen. Het gaat me alleen om een gezellige en nuttige zaterdagavond met vriendinnen.”

Jacob Baauw (44) noemt het vinden van een partner wel een van de redenen om de Bosrandclub te bezoeken. „Als christen zoek je een vrouw die de Heere vreest. Dit is daarvoor een van de mogelijkheden. Ik heb zelf een tijdje verkering gehad met meisje dat ik hier had ontmoet, maar dat is uitgegaan. Tegelijkertijd is een bezoek aan de club voor mij een zinvolle zaterdagavondbesteding en een stuk ontspanning.”

De Rijswijker, die halfzijdig is verlamd, bezoekt de club al zestien jaar. „Meestal ga ik de ene week naar de SRB en de andere week naar de Bosrandclub. Vroeger kwam ik hier vaak met een groep vrienden. Inmiddels zijn die allemaal getrouwd en ga ik vaak alleen. Dat vind ik niet erg, want ik ken hier veel mensen.”

Jeukende vingers

De Bosrandclub heeft een kern van vaste bezoekers. „Van oud gereformeerd tot PKN. Al komen de meesten uit de afgescheiden kerken”, licht bestuurslid Wim van der Sluijs toe. Die vaste kern houdt het vaak jaren vol. „Totdat ze getrouwd zijn”, weet Van der Sluijs.

„Vroeger kwamen ook de getrouwde stellen nog wel eens”, haalt Arie Terlouw herinneringen op. „Toen stonden de reiswiegens met baby’s in een apart kamertje.”

Terlouw vormde met nog twee anderen het eerste bestuur van de Bosrandclub. Met genoeg denkt hij terug aan die tijd. „De eerste avonden zaten we elkaar een beetje aan te kijken. Op een gegeven moment gingen mijn vingers jeuken om wat te gaan doen.”

Zijn vrouw Ada lacht. „Toen stond hij daar verlegen aan zijn mouwen te trekken. „Het wordt tijd dat we wat gaan doen”, zei hij.” Met een schuine blik op haar man: „Hadden we toen al verkering?”

Hotel De Bosrand vormde een „perfecte” locatie van waaruit en waarin activiteiten werden georganiseerd. „We konden zo het bos in.” Echter, na verloop van tijd werd de groep het hotel uitgebonjourd. Niet vanwege slecht gedrag, maar door de bruiloft van Arie en Ada Terlouw. „Het hotel verwachtte dat er uit zo’n jongerenclub diverse koppels zouden ontstaan. Daar zag het wel brood in. We hadden een stilzwijgende afspraak de bruiloften in hotel De Bosrand te vieren. Bij de eerste bruiloft was dat netjes het geval. Een halfjaar later zijn wij zelf getrouwd. In Veenendaal. De brief waarin stande pede alle contacten werden opgezegd, hebben we bewaard.”

Dieptepunt

De club is veranderd in 25 jaar, vindt zowel Van der Sluijs als Terlouw. Door het toenemende aantal bezoekers werd de sfeer formeler. „Om de informaliteit een beetje vast te houden hebben we drie keer per jaar een speciale activiteit”, zegt Van der Sluijs. „Een themaweekend bijvoorbeeld, een dagje uit of een midweek vakantie. Deelnemers gaan dan veel intensiever met elkaar om. Als ze terugkomen, blijven ze elkaar hier ontmoeten.” „Elke Bosrandavond is een reünie”, bevestigt Terlouw.

Niet altijd kwamen de bezoekers zo trouw als nu. Op het dieptepunt, halverwege de jaren 80, kwamen er nog zo’n vijftien mensen. Terlouw: „We hebben er serieus over gedacht de tent te sluiten.”

Door totaal verschillende sprekers te vragen en regelmatig leuke ontspanning te bieden, kwam de club weer uit het slop. „Eind jaren 90 moesten we verhuizen uit ons tweede pand, het gebouw van de evangelisch-lutherse gemeente in Ede”, zegt Van der Sluijs. „De mensen stonden in de keuken, de rolluiken omhoog, mee te luisteren naar de spreker in de zaal.” De derde en vooralsnog laatste locatie werd ‘s Heeren Loo.

Eenlingen

Concurrentie heeft de Bosrandclub niet. Het bestuur plant de avonden bewust niet gelijktijdig met SRB-avonden. „De mogelijkheid naar SRB te gaan willen we de mensen niet ontnemen”, zegt Van der Sluijs. „Al zijn er zeker verschillen tussen SRB en de Bosrandclub.” Typerend: „We zijn breder dan de SRB en smaller dan een refocafé. We hebben een unieke formule: een gezonde mix van ontspanning en bezinning. Daar ligt onze kracht. Er is geen enkele club die tweewekelijks zo iets organiseert. We spelen jeu de boules, draaien documentaires, maar hebben ook sprekers als de hoogleraren Kennedy en Jochemsen. Iedereen kan aan zijn trekken komen.”

Koffiedik kijken, daar doet Van der Sluijs niet aan. Maar hij verwacht dat de Bosrandclub er voorlopig niet mee ophoudt. Concrete toekomstplannen heeft het bestuur niet, wel voornemens. „We willen meer inspelen op het clubgevoel. Betrokkenheid moet het woord zijn dat in de Bosrandclub centraal staat. Betrokkenheid op elkaar en naar buiten toe. Dat laatste blijkt bijvoorbeeld uit de jubileumactie die we voerden voor Stichting Stéphanos. Eenlingen mogen er binnen de club niet zijn. Maar hoe we dat clubgevoel precies gaan vormgeven, is nu nog niet duidelijk.”

www.bosrandclub.nl